

CV pentru UAP

Activități pentru Uniunea Artiștilor Plastici din România.

Timpul și timpurile au fost și vor fi repere care ne-au urmărit și ne vor urmări toată viața. Primul este definitiv, al doilea putând fi definit de noi, în măsura în care avem determinare.

Sper ca ceea ce pentru unii pare a fi *“îndrăzneală”* să fie transparent, să fie normalitate pentru majoritatea membrilor breslei, iar adevărurile pe care le prezint eu și pe care ar trebui să le prezinte fiecare dintre cei care au condus destinele UAP de-a lungul timpului, să fie făcute cunoscute breslei, indiferent dacă au creat situații mai bune, sau mai puțin bune.

Ascunderea adevărului nu face altceva decât să amâne și să denatureze realitatea.

Pe colegii care iubesc **UNIUNEA**, îi invit, înainte de a se exprima și de a se poziționa, să aibă răbdare și înțelegere să asculte, să se informeze și să ia decizii în cunoștință de cauză.

Despre *“direcția Uniunii”*, sau *“strategia Uniunii”*, nedefinite încă, nu pot să spun decât că ele nu trebuie să se raporteze la grupuri și grupulețe, așa cum în societatea noastră suntem *“obișnuiți”* să se întâmple, DIRECȚIA UNIUNII nu ar trebui să fie decât în folosul membrilor și al sistemului de funcționare.

Sunt de principiu ca este bine să lași ceva folositor în urmă și mă simt nevoit să subliniez câteva *“semne”* ale activității mele la conducerea Uniunii în anii 2000 și nu numai, cu speranța ca viitorul să-mi permită să particip și să beneficiez, împreună cu colegii mei, de noi rezolvări în folos colectiv.

Aceasta este direcția mea.

Cu lipsa de modestie care mă caracterizează, fie că a fost bine sau rău, am stat la baza inițierii și FINALIZĂRII, cu participarea și în interesul membrilor UNIUNII și al instituției UAP, a următoarelor:

1. **In anul 1990**, în calitate de președinte al filialei Design-UAP, am organizat **Expoziția Națională de Design la sala Dalles**, în colaborare cu ASE-departament Marketing. *Din nefericire, minerii primei mineriade au reușit să înăbușe o mișcare care avea șanse mari de reușită.*
2. Am inițiat, organizat și gestionat în 1992 **Galeria de Artă APOLLO a UAP** de la Teatrul Național, unde am valorificat drepturile de autor ale artiștilor la cote proporționale cu vânzări internaționale. *Până când un coleg cu “relații” a reușit să o distrugă.*
3. Inițierea titlurilor de **Prieten al Artelor și Susținător al Artelor** acordate de UAP cu ocazia Premiilor UAP, începând cu anul 1993. *Primul premiat a fost magnatul german Prof.Dr. H.C. Peter Ludwig care venise în România să deschidă un muzeu de artă contemporană.*
4. **Am afiliat Designul românesc** (UAP-DESIGN) la forumul internațional ICSID.
5. Am colaborat cu OSIM la conceperea **Legii protecției Desenelor și Modelelor** (design) în anul 1995.
6. În anul 1996, împreună cu OSIM, Ministerul Industriilor și UAP-Design, al cărui președinte eram, **am organizat Expoziția Națională de Design și Simpozionul de**

Design la Artexpo (Teatrul Național), cu ocazia aplicării Legii protecției Designului.
La vernisaj și la Simpozion a participat Președintele României Ion Iliescu.

7. **ARTA'97**, Expoziție românească în sediul Băncii Naționale a României, sponsorizată de Daewoo, singurul eveniment de acest fel organizat de Banca Națională a României.
8. **In anul 1997- Inițierea editării Buletinului Informativ al UAP** unde erau prezentate lunar evenimentele din toate filialele, inclusiv cotația vânzărilor de artă din galeriile UAP.
L-am coordonat până în anul 1999 când a fost preluat de Gheorghe Anghel.
9. **2004**, inițiator înființarea **Consiliului de Design al României**, pe lângă Cabinetul Primului Ministru, împreună cu ICSID (*International Council Societies of Industrial Design*).
10. **2012**, intrarea UAP-Design (SDPR), ca membru în **Consiliul de Export al României**, singurul parteneriat public-privat din România, între Ministerul Economiei și Comerțului și toate patronatele din România.
11. În anul **2005**, colectivul de designeri ai UAP a susținut inițiativa mea de a promova **Legea Designului** realizând în câțiva ani serii de evenimente expoziționale și conferințe.
Din păcate, unii colegi designeri, implicați în colaborări cu firme de publicitate și un cadru didactic de la design, aservit acestora, au inițiat acțiuni împotriva demersului (inclusiv pe plan internațional) reușind să-l blocheze.

In calitate de Președinte al UAP (1999 - 2002)

1. Nu am solicitat și nici nu am repartizat atelier în Pangrati, nici mie nici prietenilor mei.
2. Nu am luat **Indemnizația de Merit** (*eram oricum sub 60 ani*), în schimb **am fost inițiatorul acestei distincții** de care beneficiaza acum breasla.
3. În perioada punerii în aplicare a Indemnizației de Merit, Academia Română anunța o **recomandare: "cei care dețin funcții de conducere în asociațiile care propun acordarea, să se abțină de la a candida"**.
Lucru firesc și normal!
Cu timpul însă, au fost uitate recomandările...
4. Am refuzat să fiu în comisii ale UAP considerând că oricum toate rezultatele comisiilor au semnătura Președintelui și este suficient.
5. Nu m-am delegat reprezentat UAP în nicio comisie din instituții de stat.
6. Am efectuat deplasări în interesul UAP pentru **afilierea internațională în AIAP** (Paris-reuniune AIAP; Heidelberg-reuniune și expoziție cu pictori de portret din România - AIAP, pe cheltuielile proprii; Slovenia-reuniune AIAP, pe cheltuielile proprii).
7. Am fost invitat (nominal) să organizez expoziția designului românesc la Seoul, cheltuielile fiind suportate de Coreea de Sud.
8. **Realizarea Statutului și a tuturor regulamentelor**, precum și reorganizarea UAP în compartimente actualizate, imediat după alegeri, inclusiv relația cu filiale.
9. **Organizatoric**, am moștenit o situație complicată datorită unor acțiuni neconforme cu Statutul și cu legislația, din partea unor artiști influenți din București, care au înscris fără acordul UAP, o societate în sediul UAP (OTB) acuzând în același timp că UAP nu există.
În perioada 1999-2002 am făcut demersuri de soluționare în instanță, inclusiv pentru a primi răspuns referitor la situația juridică a UAP.
Două echipe de avocatură au fost solicitate pentru raporturi juridice, juriștii UAP, Ministerul Justiției de două ori și instanța de judecată, au răspuns în același mod:
UAP există în baza Decretului 256/1950 și îi este recunoscută calitatea de utilitate publică.

Nu este necesară înscrierea în Registrul Juridic al Asociațiilor și Fundațiilor.

10. Am înscris la instanță documente oficiale ale UAP.
11. Am obținut numărului de înregistrare în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor și denumirea Uniunea Artiștilor Plastici din România (nr. 202).
12. Subînchirierile ilegale ale OTB au creat o breșă și "posibilitatea" terților să cumpere spațiile deținute cu chirie de UAP.
De aceea, la începutul mandatului am rezolvat o parte dintre închirieri, câteva rămânând încă în administrarea OTB, ulterior mandatului meu pierdute (*după anul 2003*).
13. **Am preluat UAP și CFP** în situații delicate din punct de vedere economic și organizatoric, iar la sfârșitul mandatului de trei ani, în anul 2002, **am lăsat ambele structuri cu plus în activitatea specifică și fără datorii** (*dovada documente, inclusiv audit efectuat de noua conducere Zamfir Dumitrescu*).
14. **Combinatul Fondului Plastic** ducea povara creanțelor de la Magazinele Fondului Plastic din țară ((70 000 \$) și din București (20 450\$) în aprilie 2002, la care s-au adăugat cele de la Trustul Carpați (113 000USD) pentru lucrări finalizate la Parlament.
In aprilie 2022, la sfârșitul mandatului, **veniturile au ajuns la 226 551 \$**.
Am solicitat colaborarea colegului Mihai Hlihor care, timp de un an, a reclădit cuptoarele de sticlă și de ceramică (cu ajutorul lui Gigi Farcașiu) pentru producție în serie și pentru creația artiștilor.
Din păcate, după efectuarea acestei investiții costisitoare și după plecarea mea, alți colegi influenți din domeniul sticlei, au închis total această activitate.
15. Pentru rezolvarea problemelor de natură patrimonială am inițiat și am finalizat o prima parte a inventarului din întreaga țară și **a fost pregătită documentația pentru intabulare, la CFP și la atelierele din Pangrati**.
(*Un specialist, arh. Calomfirescu a lăsat UAP întreaga documentație*).
16. Au trecut însă mulți ani până când (a se citi **datorită Cristinei Rusu**), s-au făcut unele intabulări.
17. În anii 2000, inclusiv situația de la atelierele din Menuetului, a fost analizată și se pregăteau documentele pentru acționare în instanță în baza **uzului capiune**.
(*documente inițiate de avocat Irina Stoenescu, existente la UAP*).
18. S-au conceput **NOTE DE FUNDAMENTARE** pentru toate domeniile de interes (*juridic, spații, creație, financiar-taxe, scutiri de taxe, s.a.*), care au fost înaintate tuturor factorilor decizionali.
Pentru o parte din aceste problematice s-a primit răspuns, altele erau în așteptare, dar, din păcate, neurmărite, au rămas fără rezolvare (*materiale care se afla în Arhiva UAP*).
19. **Reluarea editării de către UAP a revistei ARTA în anul 2000**, după o pauză de 5 ani, **cu finanțare proprie a UAP**, sub coordonarea lui Adrian Guță.
Se pare că, după mandatul meu, UAP nu a mai găsit bani de finanțare până în anul 2018 când s-a apelat la Ministerul Culturii.
20. În anul 1999 am realizat **primul site al UAP**.
21. Înființarea Societății de Gestiune a Dreptului de Autor - **VISARTA**, 1999.
22. În data de **9 mai 1999, cu ocazia vizitei Papei Ioan Paul**, am inițiat și organizat împreună cu Ambasada Italiei și cu Ambasada Vaticanului, expoziția **Sacrul în Arta**, la Parlament, *curator Alexandra Titu*.
23. **Cu ocazia vizitei Papei Ioan Paul**, la vernisajul expoziției **Sacrul în Artă din 9 mai 1999, am propus deschiderea MUZEULUI DE ARTĂ CONTEMPORANĂ**
Președintelui Camerei Deputaților Adrian Năstase și Vicepremierului Mircea Ciumara. A doua zi, împreună cu Secretarul General al Parlamentului Gheorghe Stan, Adrian Năstase și Mircea Ciumara, am vizionat cca. 4000 mp din clădire, iar în săptămâna

următoare, **in numele UAP am înaintat Parlamentului Nota de Fundamentare.** Ulterior s-au obținut aprobările.

Din nefericire (*este strict o părere personală*), ideea de muzeu care să ofere repere culturale cronologice a fost deturnată de Mihai Oroveanu către o sală de expoziții **privând astfel publicul larg** de o informare istorică și evolutivă și oferind numai secvențe *“selectate” de un grup restrâns*, cu adresabilitate artiști și public avizat. *Este rău, este bine?!*

24. **In 1999, cu ocazia zilei Naționale a României**, prima după stabilirea datei de 1 Decembrie, UAP a inițiat și a organizat expoziții ale membrilor săi din toate filialele (*curatori din mai multe filiale din țară*) in peste zece capitale din Europa, Asia și America, ulterior itinerate prin Ambasade și in alte țări și localități.
25. In total, in anul 1999, **UAP a organizat și a finanțat 26 expoziții naționale, 67 expoziții in străinătate, cu o participare de 1074 artiști și 3180 lucrări de artă.** *Nu cred că a fost rău!*
26. In anul **1999**, după discuții cu Secretarul de Stat Simona Marinescu de la Ministerul Mincii și un acord de principiu, intr-o întrevedere cu Adrian Păunescu la Senat, UAP a prezentat propunerea de acordare de către statul român a unor distincții similare perioadei anterioare, gen **Artist al Poporului**, sau **Artist Emerit**. Ulterior, Adrian Paunescu împreună cu senatori din spațiul artistic (Sergiu Nicolaescu și alții), au promovat **Legea Indemnizațiilor de Merit**, atașând proiectului și o recompensă bănească. S-a decis participarea in Comisia de la Academia Română a Președinților de uniuni de creație, inclusiv UAP. *In acea perioadă erau inclusiv personalități din spațiul cultural care s-au opus acestei inițiative întrezărind “conflictele între artiști” pe care le vedem nu de puține ori astăzi.*
27. **Am afiliat UAP la AIAP** (pe lângă UNESCO) in anul 2000 obținând legitimații de acces in muzee internaționale pentru membrii UAP. **UNIUNEA** aflându-se alături de Japonia și Germania printre inițiatorii *resuscitării AIAP*, am fost ales membru in Boardul AIAP in calitate de Președinte al UAP și am inițiat expoziția de portrete la Heidelberg pregătind și Congresul AIAP de la Atena din 2002. *Din păcate, după participarea noului Președinte Zamfir Dumitrescu la Atena, la Congresul AIAP inițiat de mine, de germani și de japonezi, a decis că nu este important pentru UAP să mai participe in această alianță. Cu siguranță, la Congres s-a întâmplat ceva care nu era pe placul UAP!*
28. In aceeași perioadă UAP a pregătit documentația și **Nota de Fundamentare** pentru acordarea de către Stat a unui supliment pentru pensiile artiștilor (ulterior, **Legea 8/2006**). A fost un pachet de măsuri susținute de ANUC in cadrul discuției cu Președintele Ion Iliescu, parte dintre ele rezolvate anterior acestei legi care a apărut in 2006.
29. **Împreună cu ANUC** am finanțat **acțiuni sociale** de ajutorare a artiștilor in dificultate și am participat la acțiunea de construire a unui complex de ajutorare a artiștilor in dificultate, **Casa Artiștilor**, locația fiind pe malul lacului Floreasca. *Din păcate, in anii 2003-2004, proiectul s-a intrerupt.*
30. Am obținut **asumarea de către Ministerul Mincii a plății pensiilor pentru artiștii membri cu activitate in UAP până in 1995 (acte semnate de UAP in mandatul meu)**, in urma emiterii unei adeverițe, demers inițiat in mandatul lui Aurel Alexi. *Anterior, UAP era cea care efectua plățile din propriile resurse.*
31. Au fost puse in aplicare Normele pentru **libera circulație a lucrărilor de artă** contemporană, in colaborare cu Direcția Vămilelor, in acea perioadă existând foarte mari restricții privind circulația in spațiul (comunitar de astăzi).
32. Am propus și am obținut reglementarea legislativă a **Cotei Forfetare pentru arta plastică și pentru arta monumentală** aplicate Drepturilor de autor (*propuneri*

preluate din legea emisă anterior în 1996 și aplicate din 1999 în cote separate pentru arta plastică și arta monumentală) de care beneficiază și acum artiștii.

33. În Legea sponsorizării și a mecenatului, s-a introdus prevederea de **deduceri din profit în raport de 10 %** în urma Notei de Fundamentare a UAP.
34. Am obținut **scutirea de TVA pe dreptul de autor** până la concurența unei sume reprezentative, valabilă și astăzi, în urma întrevederii cu Președintele României Ion Iliescu și cu Ministrul de Finanțe.
Plafonul a fost și este și acum asigurator pentru vânzări ocazionale efectuate de artiști și de către societăți specializate.
35. **În anul 2000, în mandatul Președintelui Emil Constantinescu** s-au oferit pentru prima dată Ordine și Medalii, iar UAP a transmis **206** propuneri de acordare a **Medaliilor oferite de Președinție**, propunerile fiind întocmite și asumate de filiale din toată țara.
Festivitatea de premiere s-a făcut în curtea UAP din str. Nicolae Iorga, cu **participarea Președintelui Emil Constantinescu**.
În continuare, artiști merituoși, membri UAP, la recomandarea UAP, primesc distincții ale Președinției României, dar UNIUNEA nemiavând curte și nici Emil Constantinescu, sunt artiștii chemați în alte curți.
36. **Premiile UAP** s-au decernat în fiecare ediție a mandatului meu în cadru festiv, cu participarea Președintelui României și a Primului Ministru (2002) și cu participarea Primilor Miniștri Mugur Isărescu și Adrian Năstase, la cele anterioare.
UNIUNEA a beneficiat de o foarte mare mediatizare.
37. **În anul 2001** s-a reluat la propunerea mea, **organizarea Salonului Național de Artă**, ca o continuare a Saloanelor interbelice (*ultimul în anul 1947*), organizarea făcându-se la **RomExpo**, pe o suprafață care cuprindea peste 1000 lucrări din toată țara.
La deschidere au participat Președintele României Ion Iliescu, Primul Ministru Adrian Năstase, Ministrul Culturii Răzvan Teodorescu și Președintele AIAP al Europei, artist din Turcia.
Din păcate, nu am reușit să satisfacem pe toată lumea, o parte dintre artiști și critici de artă (inclusiv Televiziunea Română) acuzând faptul că organizarea a fost neadecvată făcându-se în spațiile "comerciale" de la ROMEXPO.
Așa a fost, numai că în acea perioadă nu se "importase" în România acea formulă "magică" a occidentalilor, de a face expoziții în foste fabrici și uzine.
Expunerea în spații neconvenționale, devenită MODĂ astăzi, pune deja în dificultate expunerea într-o sală normală!!!
Așa este viața. Bine sau rău, ieri sau azi, cine să mai știe...
38. **Uniunea Artiștilor Plastici din România era prezentă în spațiul public, crea evenimente și ocupa zilnic paginile media, iar autoritățile luau în considerare solicitările breslei.**
Una dintre acțiuni a fost **preluarea Hotelului Pescaruș de la Eforie**, pe care l-am administrat pentru vacanțele artiștilor pe Litoral, ulterior, schimbându-se legea, UAP a fost nevoită să-l returneze Ministerului Culturii.
O tabără de creație organizată cu Patriarhia României la **Hotel LEBĂDA** din București, a permis ambientarea spațiilor cu lucrări ale sculptorilor români.
39. UAP a deschis și o **galerie de artă la Aeroportul Otopeni**, la solicitarea noastră, unde erau valorificate creațiile ale membrilor UAP, dar după plecarea mea, tot aceiași artiști care au închis și galeria APOLLO, au hotărât că *"nu se potrivește cu statutul artistic al UAP să expunem într-un spațiu comercial"*
40. **Simpozionul internațional de ceramica Hamangia din anul 2000**, coordonat de Gigi Farcasiu a adunat artiști din țările vecine.
41. **Salonul Național Artele Focului**, coordonat de Bogdan Hojbotă.
42. La inițiativa mea, s-a înființat **filiala MULTIMEDIA** (*nicidecum ușor!*)

43. La trecerea dintre anii 2000/2001, am obținut de la Guvernul României (Premier Mugur Isărescu), prin HG.1342/2000, **suma de 4 107 000 000 lei (peste 200 000 \$) pentru achiziționarea unor lucrări de artă puse la dispoziție de artiști din toate filialele din România.**
Ca urmare, datoriile acumulate in toata țara, in majoritate din *neplata de către artiști a chiriilor și a întreținerii*, au fost achitate și situația economică s-a redresat, iar UAP s-a dotat cu un microbuz pentru transport și organizare evenimente culturale in întreaga țară.
44. **Cu ocazia alegerilor pentru Primarul General al Bucureștiului**, am inițiat o intalnire a UAP împreună cu toți președinții filialelor (sectiilor) din București, cu candidați, toți cei 15 acceptând invitația.
Oferta și solicitările artiștilor din București s-au întâlnit cu ofertele celorlalți într-o discuție de poeste 12 ore.
Singurul care a rezistat a fost Sorin Oprescu, cu care ulterior am organizat evenimente culturale la sediul din Iorga, dar nu el a câștigat acel mandat.
45. La sfârșitul mandatului, după un an de negocieri cu Guvernul Romaniei, **am obținut un spațiu la Microelectronica din Băneasa, cu cca. 100 ateliere pentru pictură, grafică, arte decorative și 10 pentru sculptură, dotate cu macarale.**
A doua zi după alegerile care l-au desemnat ca președinte pe Zamfir Dumitrescu, am fost sunat de Ministrul Dezvoltării de atunci, Ovidiu Mușetescu, care m-a invitat să semnăm documentul de acordare in concesiune pentru 90 ani.
I-am transmis lui Zamfir Dumitrescu să mearga pentru semnare, dar acesta, după ce a văzut spațiile (*hale industriale ale unei foste fabrici de microelectronica*) și o curte de peste 5000 mp) a decis să nu le preia, probabil pentru că necesitau cheltuieli cu renovarea și întreținerea, iar problema achitării chiriei și a întreținerii de către artiști, **reprezenta într-adevăr o problemă!**
Oferta Ministerului Dezvoltării de atunci se extindea și pentru fabricile Clujana din Cluj și Terom din Iași, dar UAP nu și-a mai manifestat interesul.
46. La întrevvedere cu Primul Ministru Mugur Isărescu am reglementat continuarea funcționării in **Galeria de Arta Apollo și a Agenției ARTIS** de la Teatrul National, unde, Mihai Oroveanu solicitase Ministerului Culturii să fim evacuați.
Nu am reușit preluarea directă a spațiilor, dar **am prelungit contractul pe 9 ani.**
47. **In anul 2002** am propus in Adunarea Generală **realizarea Registrului Artiștilor**, cu scopul de a avea o situație corectă a membrilor UAP și de a promova creația artistică (*editasem deja cartea UAP cu adrese și telefoane ale filialelor și ale artiștilor*), propunere preluată ulterior in Statut, dar nefinalizată nici până acum.
48. In aceeași Adunare Generală, am propus **inființarea unei Case de licitații a UAP** unde să valorificăm lucrările membrilor.
Nici acum nu s-a inființat lăsând pe piață un loc pe care l-am fi putut valorifica foarte bine.
In afara avantajului de a fi fost singura Casa specializată pe artă contemporană de pe piața românească, **UAP era in același timp beneficiara directa a colectării cotei Timbrului de Artă.**
Dar, fără viziune și acțiune, vin alții și ocupă locul!
49. **In anul 2001 am inventariat Patrimoniul artistic al UAP** (*era incuiat in seiful din biroul Președintelui nedeschis de nimeni!*), echipa de evaluare fiind condusă de criticul Radu Ionescu.
Ulterior, in anii 2005, cred, conducerea de atunci nu a găsit altă soluție de evitare a falimentului și a vândut sub valoarea pieței și fără licitație, o mare parte din Patrimoniul (cca.90%).
S-a opus Adrian Guță, dar după ce Zamfir Dumitrescu a afirmat că dacă nu există unanimitate, el nu are altă soluție de ieșire din faliment, Adrian Guță a completat lista votanților.

50. **Radu Ionescu** a fost invitat de mine să scrie o prima parte a **istoriei UAP** asigurându-i finanțarea.
Cartea a fost editată în anul 2003, dar continuarea nu a mai fost făcută.
Această prezentare a activității de care am cunoștință este și o completare a informațiilor pentru o posibilă continuare și dezvoltare a **istoriei UAP**.
Similar am inițiat și am finalizat anul acesta prima parte, **Istoricul Designului în România**, materialul meu fiind completat de Vlad Calboreanu, Ioana Avram, Radu Teodorescu și Gabriel Cojoc.
Poate sunt ochi și urechi care să vadă și să audă, ba chiar să facă ceva în acest sens.
51. **In baza unei legi din 1999-2000 (de scurtă durată)**, a fost posibil ca instituțiile să poată cumpara o singură clădire din cele pe care le utiliza, cu plata în termen de 5 ani.
UAP nu deținea fonduri pentru investiții, astfel că, în baza unei oferte, exista varianta de asociere cu un partener care să investească.
Propunerea extrem de avantajoasă de asociere și de cumpărare în parteneriat a unei societăți pentru Galeria ORIZONT din București, am supus-o deciziei Consiliului Național care, din păcate, a votat împotriva.
Era perioada când funcționa deviza “*să nu ne vindem țara*”.
Nu am vândut-o, iar ulterior, prin anul 2003, subînchirierea ilegală a spațiilor de la Galeria Orizont de către Asociația OTB București (*constituită abuziv și ilegal de către un grup de artiști*), a permis preluarea spațiilor și cumpărarea de către terți a mai mult de jumătate din spațiu.
52. Singura filială din UAP care a înțeles să valorifice oportunitatea, a fost **Vâlcea**, care a obținut acordul UAP și a reușit să devină proprietar pe un spațiu excepțional din centrul orașului.

Prezentarea pe care mi-am permis să o fac în completarea CV-ului și să o transmit colegilor de bună credință care doresc binele UAP și acceptă cu deschidere informarea, cuprinde câteva aspecte din activitățile desfășurate de UAP și de mine în calitate de membru și de Președinte într-o scurtă perioadă de timp (**3 ani ca Președinte**) și are scopul declarat de a atrage atenția asupra a ceea ce a fost UAP într-o anumită perioadă, ce ar fi putut să fie și, de ce nu, dacă se pot trage unele învățăminte, să nu mai repete greșeli, să se aprecieze ce s-a făcut bun înainte și să fie puse în practică noi soluții de dezvoltare.

UNIUNEA nu se conduce cu frică, cu *bilețele* și fără transparență așteptând ca prin cordon ombilical să i se spună ce să facă.

UNIUNEA este o forță care nu așteaptă cu mâna întinsă, nu așteaptă să i se propună ceva pe patrimoniul propriu, ea are tot ce îi trebuie, ba chiar mai mult (*dar nu știe încă*) pentru a acționa singură.

Are însă nevoie să creadă că poate!